

Η προσευχή του Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «Κύριε, δεν είναι όμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ότα ημών.» - Α΄ Χρονικών 17:20

Επιλεγμένο εδάφιο: Α΄ Χρονικών 17: 16-27

Έχουμε σημειώσει σε προηγούμενα μαθήματα τον θεοειδή χαρακτήρα του Δαβίδ. Στο σημερινό εδάφιο της επιλεγμένης περικοπής της Αγίας Γραφής, ακούμε τον Δαβίδ να βεβαιώνει ότι τίποτα από όλα όσα πέτυχε δεν ήταν δικό του, αλλά μόνο του Θεού.

Μιλάει ευχαρίστως για τις ευλογίες για τις οποίες εδόθη υπόσχεσις στο Ισραήλ να είναι πολύ μεγαλύτερες από εκείνες σε αυτόν προσωπικά. «Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερες μέχρι τούτου; Αλλά και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Θεέ· και ελάλησας περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις άνθρωπον υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ.» - Α΄ Χρον. 17: 16,17

Αυτός ο άνθρωπος, κατά την καρδιά του Θεού, κατέληξε να συνειδητοποιήσει ότι οι υποσχέσεις που δόθηκαν στο Ισραήλ ήταν εξαρτώμενες από την υπακοή τους. Με τις πολυάριθμες «επαναστατήσεις» τους εναντίον του Θεού στο παρελθόν, ίσως φάνηκε πιθανόν

ότι, τελικά, οι διάδοχοι του Δαβίδ του θρόνου θα απομακρυνόνταν τελείως από τον Θεό που τους ελευθέρωσε από την αιγυπτιακή δουλεία. Πράγματι, λίγο περισσότερο από πεντακόσια χρόνια αργότερα ο βασιλιάς Ζεδεκίας ήταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ισραήλ. Η Ιερουσαλήμ πολιορκήθηκε και ανατράπηκε από τον Ναβουχοδονόσορα και ο λαός αιχμαλωτίστηκε στη Βαβυλώνα.

Καταλαβαίνουμε ότι οι μελλοντικές γενιές της κυριαρχίας που δόθηκαν σαν υπόσχεσις στον Δαβίδ ήταν να έχουν την τελική τους εκπλήρωση με την πολύ μεγαλύτερη βασιλεία του Χριστού, του Σπέρματος του Δαβίδ, στη μεσσιανική βασιλεία του. Μέρος του μηνύματος του αγγέλου προς τη Μαρία που αναφέρθηκε στο προηγούμενο μάθημά μας ήταν σχετικά με αυτή τη μεγαλύτερη βασιλεία. Μιλώντας για τον Ιησού, ο άγγελος είπε: «Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος.» - Κάτα Λουκά 1: 32,33

Η βασιλεία του Μεσσία έχει ονομαστεί δικαιολογημένα "ο θρόνος του Δαβίδ". Το όνομα Δαβίδ σημαίνει "αγαπημένος". Ο Δαβίδ εκάθισε επάνω στο θρόνο της βασιλείας του Θεού για περιορισμένο χρονικό διάστημα, όπως και οι απόγονοί του. Ο μεγαλύτερος Δαβίδ, ο Ιησούς Χριστός, θα καθίσει επάνω στο θρόνο

της βασιλείας του Θεού για να τον καθιερώσει για πάντα. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού...Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» - Ισα.9: 6,7

Ο Ιησούς θα γίνει ο αναγνωρισμένος ηγεμόνας όχι μόνο για το Ισραήλ, όπως και στη περίπτωση της βασιλείας του Δαβίδ, αλλά για όλα τα έθνη και τις οικογένειες της γης. Η «αύξηση της κυβέρνησής (εξουσίας) του» θα υπερβεί κατά πολύ το επίπεδο του Δαβίδ. Δεν θα διαταραχθεί από τις εξεγέρσεις ή τις συγκρούσεις οποιουδήποτε είδους. Θα δημιουργήσει αιώνια ειρήνη και η δίκαιη κυβέρνησή του δεν θα τελειώσει. Όταν η βασιλεία του Μεσσία θα έχει ολοκληρώσει πλήρως όλα αυτά τα πράγματα, θα παραδώσει τη βασιλεία στον Επουράνιο Πατέρα, «διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν» - Α' Κορ. 15: 24-28

Ο Δαβίδ συνειδητοποίησε την πρωταρχική πρόνοια του Θεού στην ιστορία του Ισραήλ. Πόσο μεγαλύτερη θα είναι η χαρά του όταν, με την ανάστασή του, βλέπει πλήρως ότι οι υποσχέσεις του Θεού για το Ισραήλ θα επεκταθούν έπειτα σε όλα τα άλλα έθνη και συγγενείς της γης. Με ακόμα μεγαλύτερη χαρά ο Δαβίδ θα επαναλάβει τον έπαινό του προς τον Θεό με τα λόγια:

"Όλα τα σπουδαία πράγματα που έκανες ήδη για μένα δεν είναι τίποτα σε σχέση με αυτά που υποσχέθηκες να κάνεις και στο μέλλον!"

...